

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. stycznia 1897.

Treść: № 30. Ustawa o ochronie wynalazków (ustawa patentowa).

30.

Ustawa z dnia 11. stycznia 1897, o ochronie wynalazków (ustawa patentowa).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

Przedmiot ochrony patentowej.

§. 1.

Pod opieką ustawy niniejszej zostają nowe wynalazki zdatne do zastosowania w przemyśle.

Na takie wynalazki nadają się proszącym o to patenty.

Wynalazki od ochrony patentowej wyłączone.

§. 2.

Nie nadaje się patentów:

1. Na wynalazki, których przeznaczenie lub użycie sprzeciwia się ustawie, jest niemoralne lub zdrowiu szkodliwe, albo które widocznie mają na celu ludzenie ludności;

2. na twierdzenia lub zasady naukowe w tem ich znaczeniu;

3. na wynalazki, których przedmiot zastrzeżony jest prawu monopolu państwa;

4. na wynalazki

a) rodzajów żywności i posiłków dla ludzi,
b) środków leczniczych i odwietrzających,

c) materyałów, drogą chemiczną wyrabianych, o ile wynalazki pod 1. 4 a) aż do c) wzmiankowane nie tyczą się pewnego postępowania technicznego do wyrobu takich przedmiotów.

Nowość.

§. 3.

Nie uważa się wynalazku za nowy, jeżeli już przed chwilą zgłoszenia go w myśl ustawy niniejszej

1. był w ogłoszeniach drukach opisany w taki sposób, że znawcy mogą go według tego używać; lub

2. jest w krajach tutejszych tak jawnie używany, na widok publiczny wystawiany lub pokazywany, że znawcy mogą go według tego używać; lub

3. był przedmiotem przywileju, który obowiązywał w obszarze ważności ustawy niniejszej i stał się dobrem publicznem.

Rząd mocen jest wyświadczenie państwom zagranicznym takie uwzględnienie, w Dzienniku patentowym (§. 44) ogłosić się mające, że ich opisy patentowe, urzędownie wydane, nie już od dnia wyjścia, lecz dopiero po terminie najwięcej sześciomiesięcznym, uważały będą w myśl ustawy niniejszej za równe drukiem ogłoszonym.

Prawo do patentu.

§. 4.

Prawo do uzyskania patentu ma tylko sprawca wynalazku lub jego następca prawnego. Aż do udomowienia, że jest inaczej, za sprawcę wynalazku uważa się pierwszego zgłosiciela. Późniejsze zgło-

szenie nie może uzasadniać prawa do patentu, jeżeli wynalazek jest już przedmiotem patentu lub przywileju albo wcześniejszego zgłoszenia, co do którego toczą się rokowania i które doprowadzić ma do nadania patentu lub przywileju. Jeżeli warunki te ziszczały się tylko po części, zgłosiciel późniejszy ma prawo tylko do uzyskania patentu z odpowiednim ograniczeniem.

Gdy posiadacz patentu pierwotnego lub jego następcy prawnego zgłosi ulepszenie lub jakiekolwiek inne dalsze wykształcenie wynalazku już patentem ochronianego lub do upatentowania zgłoszonego i do tego prowadzącego, zostawia się mu dozwoli starać się dla tego ulepszenia lub jakiegokolwiek innego wydoskonalenia albo o patent samoistny, albo o patent dodatkowy, od pierwotnego zawisły.

Gdyby się pokazało, że zastosowanie przemysłowe wynalazku do upatentowania zgłoszonego, wymaga całkowitego lub częściowego użycia wynalazku już upatentowanego, patent, o który się zgłoszono, nadaje się z tem dołożeniem, że jest zawisły od innego patentu, który wyraźnie oznaczyć należy (uznanie zawisłości). Dołożenie to umieścić należy także w obwieszczeniu o nadaniu patentu i w dokumentacji patentowej.

§. 5.

Pierwszemu zgłosicielowi nie służy jednak prawo do uzyskania patentu, jeżeli nie jest sprawcą zgłoszonego wynalazku lub jego następcą prawnym, albo jeżeli to, co stanowi istotną treść jego zgłoszenia, wzięte jest z opisów, rysunków, modeli, narzędzi lub urządzeń innej osoby lub z postępowania, które osoba ta stosuje, bez pozwolenia tejże osoby i jeżeli w pierwszym przypadku sprawca lub jego następcy prawni w drugim zaś pokrzywdzeni zakładają protestację.

Jeżeli w następstwie kolejnym posiadacz wynalazku wziął go od innego bez pozwolenia, wcześniejszy posiadacz wynalazku ma w razie sprzeciwienia się pierwszeństwo przed późniejszym.

Robotnicy, oficyaliści, funkcyonariusze państwa uważani są za sprawców wynalazków w służbie zrobionych, jeżeli kontraktem lub przepisami służbowymi nie było inaczej postanowione.

Postanowienia kontraktowe lub służbowe, mocą których oficyalista lub funkcyonariusz przedsiębiorstwa przemysłowego ma być pozbawiony odpowiedniej korzyści z wynalazków w służbie zrobionych, nie mają skutku prawnego.

Ochrona wynalazków na wystawach.

§. 6.

Wynalazkom wystawianym na widok publiczny na wystawach tutejszo-krajowych może być zapewniona pod lżejszymi warunkami czasowa ochrona patentowa od dnia przyjęcia ich na wystawę aż do upływu trzech miesięcy od zamknięcia wystawy.

Udzielenie tej opieki i ustanowienia warunków oneżże, zastrzega się władz Ministerstwa handlu do wydawania rozporządzeń.

Zastępca.

§. 7.

Kto nie mieszka w krajach tutejszych, może dochodzić prawa do uzyskania patentu i prawa z patentu tylko w takim razie, jeżeli ma zastępcę w krajach tutejszych zamieszkałego.

Nazwisko i miejsce zamieszkania tego zastępcy, tudzież wszelką zmianę, jakaby zaszła w zastępstwie, oznajmie należy Urzędowi patentowemu ze złożeniem pełnomocnictwa celem zaciągnięcia do rejestru patentowego.

Drogą rozporządzenia przepisać należy, jaką osnowę powinno mieć pełnomocnictwo, które złożone być ma w Urzędzie patentowym.

Miejsce, w którym zastępca ma siedzibę a w braku takowego, miejsce, w którym Urząd patentowy ma siedzibę, uważa się dla spraw tyczących się patentu za siedzibę posiadacza patentu nie mieszkającego w krajach tutejszych.

Doręczenia do rąk zastępcy mają takie same skutki prawnie, jak doręczenia uczynione do rąk samego posiadacza patentu.

Skutek patentu.

§. 8.

Patent ma ten skutek, że wyłącznie posiadacz patentu ma prawo wyrabiać przemysłowo przedmiot wynalazku, wprowadzać go w obrót, sprzedawać lub onegoż używać.

Jeżeli patent jest wydany na pewne postępowanie, skutek jego rozciąga się także na przedmioty drogą tego postępowania bezpośrednio zdziałane.

§. 9.

Skutek patentu nie rozciąga się na tego, który już w czasie zgłoszenia wynalazku używał go w dobrej wierze w krajach tutejszych lub poczynił urządzenie do takiego używania potrzebne (używaczej uprzedni).

Tenże ma prawo wyzyskiwać wynalazek we własnych lub cudzych warsztatach na potrzeby swojego własnego przemysłu.

Prawo to może być tylko razem z przemysłem odziedziczone lub sprzedane.

Używacz uprzedni może żądać, żeby posiadacz patentu uznał jego prawo przez wystawienie dokumentu. Gdyby odmówił tego uznania, Urząd patentowy ma na wniosek wydać decyzję co do roszczonego prawa w postępowaniu przewidzianem dla procesu wzruszającego. Prawo uznane należy na prośbę uprawnionego wpisać do rejestru patentowego.

§. 10.

Zarządowi wojskowemu służy prawo w porozumieniu z Ministrem handlu używać na swoją potrzebę lub swoim wykonawcom przemysłowym każdy używać wynalazków mogących służyć do podniesienia siły zbrojnej, to jest tyczących się broni wojskowej, przedmiotów rozsadzających i amunicyjnych, fortyfikacji lub okrętów wojennych i w takim razie nikt nie może z udzielonego patentu dochodzić żadnych praw przeciw Zarządowi wojskowemu.

O ile pomiędzy posiadaczem patentu a zarządem wojskowym, z przyzwoleniem Ministra skarbu, nie przyjdzie do skutku umowa o słuszne wynagrodzenie, decyduje w tym względzie Minister skarbu w porozumieniu z Ministrem handlu i Zarządem wojskowym.

Wykonywanie prawa używania, służącego Zarządowi wojskowemu, nie jest zawisłem od toku rokowań w tym względzie.

§. 11.

Jeżeli się pokażę, chociażby dopiero po nadaniu patentu na wynalazek, że przedmiot onegoż w pewnym sposobie użycia zastrzeżony jest prawu monopolu państwa, patent taki nie ma co do tego sposobu użycia żadnego skutku w obec Rządu państwa lub Zarządu wojskowego.

§. 12.

Skuteczność patentu nie rozciąga się na statki i na urządzenia statków, które tylko przemijająco z powodu swego użycia w obrocie, przybywają do krajów tutejszych.

Stosunek kilku posiadaczy patentów do siebie.

§. 13.

Gdy kilka osób, będących uczestnikami tego samego wynalazku, prosi o patent, tenże nadaje się im bez oznaczenia części.

Stosunek prawny uczestników patentu między sobą urząduje się według prawa cywilnego.

Prawo dozwolenia trzecim osobom używania wynalazku, służy w razie wątpliwości tylko ogólni uczestnikom; każdy z nich jednak ma prawo ścigać sądownie wdzierstwo do patentu.

Okres trwania patentu.

§. 14.

Okres trwania patentu wynosi lat 15; okres ten poczyna się liczyć od dnia obwieszczenia zgłoszonego wynalazku w Dzienniku patentowym (§. 57).

Patenty dodatkowe upływają z upływem patentu głównego. Patent dodatkowy może jednak być wyraźnie utrzymany w mocy jako samoistny, jeżeli patent główny zostanie cofnięty, unieważniony lub jeżeli posiadacz rzeczywiście onegoż. Okres jego trwania liczy się wówczas od pierwszego dnia istnienia patentu głównego. Pod względem dnia płatności i wymiaru opłat rocznych patent dodatkowy, który stał się samoistnym, wchodzi na miejsce patentu głównego.

Wywłaszczenie.

§. 15.

Gdy interes siły zbrojnej, interes pomyślności publicznej lub jakikolwiek inny znaglający do tego interes państwa wymaga, żeby wynalazek, na który proszono o patent, lub na który już patent nadano, był całkiem lub po części używany przez Rząd państwa lub Zarząd wojskowy, lub też oddany na użytek publiczny, Rząd państwa lub Zarząd wojskowy mogący jest ten patent lub prawo używania wynalazku, na podstawie orzeczenia wydanego przez Władzę polityczną krajową w Wiedniu, za odpowiedniem wynagrodzeniem, całkiem albo po części wywłaszczyć i na podstawie orzeczenia wywłaszczającego objąć w używanie lub oddać na użytek publiczny.

W razie niebezpieczeństwa ze zwłoki, Rząd państwa lub Zarząd wojskowy może za poprzedniem zezwoleniem rzeczywej Władzy politycznej krajowej już na podstawie wniesionej prośby o wywłaszczenie, jednak z zastrzeżeniem dodatkowego orzeczenia wywłaszczającego, niezwłocznie objąć wynalazek w używanie lub oddać na użytek publiczny.

Stosowne wynagrodzenie ze skarbu państwa należy się oprócz posiadacza patentu, także tym osobom, którym używanie wynalazku już prawnie służyło, jeżeli je teraz tracą.

Co się tyczy wymiaru wynagrodzenia starać się należy, żeby pod tym względem stanęła ugoda

z ubiegającym się o patent lub posiadaczem patentu, jakież z uprawnionymi do używania gdyby byli; jeżeli takowa nie przyjdzie do skutku, wydanie decyzyjne co do wniesionej skargi o wynagrodzenie należy do sądów, w razie potrzeby po wysłuchaniu biegłych. Posiadacz patentu ma prawo wybrać jednego biegłego. Przy wymierzaniu wynagrodzenia należy we wszystkich przypadkach mieć wzgląd tylko na te skutki, jakie wywłaszczenie z patentu pociąga za sobą w krajach tutejszych.

Rokowanie o wymiar wynagrodzenia nie wstrzymuje wykonywania uprawnień, których Rząd państwa lub Zarząd wojenny domaga się co do wynalazku dla siebie lub dla ludności.

O takiej rekwizycji patentu winien Urząd patentowy uwiadomić niezwłocznie strony interesowane do rejestru patentowego wpisane.

Patenty podlegają ustawom istniejącym.

§. 16.

Patent nadany nie uwalnia w żadnym razie od zachowywania przepisów ustawowych istniejących, lub które będą wydane ze względów publicznych zdrowia, bezpieczeństwa, moralności lub w ogólnym interesie państwa.

§. 17.

Z zastrzeżeniem postanowień §. 16, sprawca wynalazku lub jego następca prawny, o ile ogranicza się do wykonywania wynalazku patentowanego, nie jest obowiązany trzymać się przepisów co do rozpoczęcia przemysłów.

Przeniesienie.

§. 18.

Prawo ze zgłoszenia patentu i prawo patentowe przechodzą na dziedziców; prawo kaduku nie stosuje się do tych praw.

Obadwa prawa mogą być bądź czynnością prawną, bądź orzeczeniem sądowem lub rozporządzeniem ostatniej woli w całości lub w częściach idealnych na innych przenoszone.

Wpis przeniesienia (§. 23), do nabycia prawa patentowego potrzebny, uskuteknie ma Urząd patentowy na żądanie sądu lub na piśmieńską interesowanego prośbę o przeniesienie. Z prośbą o przeniesienie przełoży się dokument przeniesienia, na którym, jeżeli nie miał charakteru dokumentu publicznego, podpis przenoszącego powinien być uwierzytelniony.

Prośba o przeniesienie i dokument przeniesienia podlegają badaniu w Urzędzie patentowym pod względem formy i treści.

Gdy chodzi o przeniesienie prawa ze zgłoszenia patentowego, w takim razie, jeżeli patent ma być nadany, a tak prośba o przeniesienie jak i dokument przeniesienia czynią zadość wymaganiom powyższym, wygotowuje się patent na imię prawnego następcy zgłosiciela.

Zastawienie.

§. 19.

Prawo patentowe może być przedmiotem prawa zastawu.

Licencje dobrowolne.

§. 20.

Posiadacz patentu ma prawo dozwolić używania wynalazku trzecim osobom na cały obszar skuteczności patentu lub na część onegoż, z wyłączeniem lub bez wyłączenia innych do używania uprawnionych.

Licencje przymusowe.

§. 21.

Posiadacz patentu na wynalazek, którego nie można wyzyskać bez użycia innego wynalazku wprzód patentowanego, ma prawo żądać od posiadacza tego ostatniego patentu, żeby mu pozwolił używać swego wynalazku, jeżeli od dnia ogłoszenia patentu wprzód nadanego w Dzienniku patentowym upłynęły trzy lata, a wynalazek późniejszy ma w przemyśle donioslejsze znaczenie.

Udzielone pozwolenie uprawnia posiadacza wcześniejszego patentu do żądania także nawzajem od posiadacza późniejszego patentu pozwolenia, który upoważniało go do używania późniejszego wynalazku, jednakże pod tym warunkiem, żeby ten ostatni wynalazek zostawał w istotnym związku z wcześniejszym.

Jeżeli udzielenie innym pozwolenia do używania wynalazku okazuje się pożądaniem w interesie publicznym, każdy, chociażby nie zachodziły warunki ustępu 1 i 2, kto udowodni, że osobiście zasługuje na zaufanie, ma prawo po upływie lat trzech od dnia ogłoszenia nadanego patentu w Dzienniku patentowym, żądać od posiadacza patentu pozwolenia do używania wynalazku w swoim przemyśle.

Jeżeli w przypadkach tych posiadacz patentu odmówi pozwolenia, Urząd patentowy wydaje decyzję co do wniesionego żądania i w razie udzielenia

pozwolenia ustanawia dać się mające wynagrodzenie, zabezpieczenie, tudzież wszelkie inne warunki używania ze względum na istotę wynalazku i okoliczności przypadku.

Gdy chodzi o decyzję co do udzielenia pozwolenia w interesie publicznym, Urząd patentowy winien w kwestyi, czy zachodzi interes publiczny, zasięgnąć zdania interesowanych Ministerstw i na tem zdaniu oprzeć własną decyzję.

Postanowienia powyższe nie stosują się do patentów Rządu państwa lub Zarządu wojennego.

Przeniesienie pozwolenia.

§. 22.

Pozwolenie udzielone przez posiadacza patentu lub Urząd patentowy, może posiadacz pozwolenia bez przychylenia się posiadacza patentu przenosić między żyjącymi tylko razem z przedsiębiorstwem, któremu pozwolenie służy, w razie zaś śmierci pozwolenie przechodzi na jego następców prawnych tylko w tym razie, jeżeli będą dalej prowadzili przedsiębiorstwo do korzystania z pozwolenia uprawnione.

Skutki wpisów w rejestrze patentowym.

§. 23.

Prawo patentowe (§. 18), prawo zastawu i wszelkie inne prawa rzeczowe na prawach patentowych nabywa się i takowe stają się względem trzecich skutecznymi przez wpis do rejestrów patentowych.

Pod względem czasokresu nabycia praw pozwolenia, pozostają stanowcze postanowienia prawa cywilnego. W obec trzecich osób prawa pozwolenia stają się skutecznymi dopiero od chwili wpisania w rejestrze patentowym.

Porządek stopniowy rzeczonych praw określa kolej podań o wpis do Urzędu patentowego wniesionych, o ile w skutek podania nastąpił wpis.

Podaniem jednocześnie wniesionym służy ten sam stopień.

Obciążenia.

§. 24.

Kto nabywa patent, obejmuje ciężary łączące się z nim, o których w chwili podania prośby o wpis można dowiedzieć się w Urzędzie patentowym jako zapisanych w rejestrze patentowym lub do zapisu według przepisu zgłoszonych.

Adnotacja sporu.

§. 25.

Spory toczące się w sądach a tyczące się pytania, do kogo patent należy, prawa zastawu, jakież innego prawa rzecznego na patencie, tudzież wnioski tyczące się udzielenia pozwoleń (§. 21), lub cofnięcia, unieważnienia, odsądzenia, uznania zawiłości lub decyzji co do względnej bezskuteczności patentu, mogą stanowić na prośbę przedmiot adnotacji sporu w rejestrze patentowym.

Adnotacja sporu ma ten skutek, że decyzja wywiera skutek zupełny także przeciw tym osobom, które dopiero po czasokresie nadjęcia prośby o adnotację sporu, wyjednały u Urzędu patentowego wpisy w rejestrze patentowym.

Wygaśnięcie.

§. 26.

Patent gaśnie:

- jeżeli opłaty roczne płacone są we właściwym czasie: najpóźniej z upływem 15. roku;
- jeżeli płatna opłata roczna nie była zapłacona we właściwym czasie w kasie Urzędu patentowego lub w zakładzie pocztowym tutejszo-krajo- wym dla posłania onemuż;
- jeżeli posiadacz patentu zrzeknie się takiego.

Jeżeli zrzeczenie się tyczy się tylko pewnych części patentu, tenże pozostaje w mocy co do innych części, o ile takowe mogą jeszcze być przedmiotem samoistnego patentu.

W przypadkach wygaśnięcia z upływem czasu (1 i 2), wygaśnięcie poczyna się od dnia, który nastąpi po upływie ostatniego roku ważności, w razie zrzeczenia się (3) od dnia, który nastąpi po doniesieniu o zrzeczeniu się Urzędowi patentowemu.

Cofnięcie.

§. 27.

Patent może być całkiem lub po części cofnięty, jeżeli posiadacz patentu lub jego następca prawnny zaniedbuje wykonywać, lub dać wykonywać wynalazek w krajach tutejszych w stosownej rozciągłości lub czyni to wszystko, co jest potrzebne, aby zapewnić takie wykonywanie. Cofnięcie nastąpić może w tym przypadku nie wcześniej, jak po upływie trzech lat od dnia ogłoszenia nadanego patentu w Dzieniku patentowym. To ograniczenie czasu nie ma miejsca, jeżeli posiadacz pa-

tentu lub jego następca prawny pomimo, iż wynalazek wykonywany jest za granicą a interes publiczny wymaga, żeby wykonywany był także w krajobrazach tutejszych, pokrywa ciągle potrzebę tutejszo-krajobrazową, wyłącznie lub po większej części przywozem zamiast wykonywaniem w krajobrazach tutejszych w odpowiednim rozmiarze.

Cofnięcie patentu poprzedzić powinno zagrożenie omenże z oznajmieniem powodów i z wyznaczeniem stosownego terminu do wykonywania wynalazku.

Cofnięcie skutkuje od ostatniego w orzeczeniu tyczącym się cofnięcia podanego dnia okresu wyznaczonego na odpowiednie ustawie wykonywanie w krajobrazach tutejszych.

Postanowienia te nie stosują się do patentów Rządu państwa lub Zarządu wojennego.

Uznanie nieważności.

§. 28.

Patent uznaje się za nieważny, gdy się okaże,

1. że przedmiot według §§. 1, 2 lub 3 nie kwalifikował się do upatentowania;

2. że wynalazek jest przedmiotem patentu lub przywileju wcześniejszego zgłosiciela.

Jeżeli jeden z tych warunków (1 i 2) ziszcza się tylko po części, uznanie nieważności następuje przez odpowiednie ograniczenie patentu.

Prawomocne uznanie nieważności patentu działa wstecz na czasokres zgłoszenia się o patent. Jednakże w przypadku punktu 2 prawa licencyjne przez późniejszego zgłosiciela prawnie nadane, przez trzecie osoby uczciwie nabyte i od roku w rejestrze patentowym zapisane, żadną prawnie uzasadnioną adnotacją sporu nie zostały dotknięte (§. 25), pozostają wolne od tego wstecznego działania niezawiłe od wynikających z tego roszczeń do wynagrodzenia przeciw późniejszemu zgłosicielowi.

Odsądzenie.

§. 29.

Posiadacza patentu odsądza się od patentu, jeżeli będzie udowodnione:

1. że posiadacz patentu nie jest sprawcą wynalazku lub jego następcą prawnym lub nie może być za takiego uważany (§. 5), lub

2. że istotna treść zgłoszenia była wzięta z opisów, rysunków, modeli, przyborów lub urządzeń innego lub z postępowania jakie ten inny stosuje, bez jego zezwolenia.

Jeżeli jeden z tych warunków (1 i 2) ziszcza się tylko po części, posiadacza patentu odsądza się tylko po części od patentu.

Domaganie się odsądzenia od patentu służy w pierwszym przypadku tylko sprawcy, jego następcy prawnemu i temu, którego w myśl §. 5 należy za sprawcę uważać, w drugim przypadku tylko pokrzywdzonemu, przedawnia się zaś odnośnie do posiadacza patentu w dobrej wierze w przeciągu lat trzech od chwili wpisania w rejestr patentowy.

Wzajemne roszczenia do wynagrodzenia i zwrotu z odsądzenia wynikające oceniają się według prawa cywilnego i dochodzić ich należy na drodze cywilnej.

Jeżeli sprawca lub pokrzywdzony wygrywa, wolno mu w przeciągu dni 30 od doręczenia prawomocnej decyzji odsądzającej, żądać przeniesienia patentu na swoją osobę.

Zaniedbanie żądania w czasie właściwym takiego przeniesienia, uważane będzie za zrzeczenie się patentu.

Prawa licencyjne przez wcześniejszego posiadacza patentu prawnie nadane, przez trzecie osoby uczciwie nabyte i od roku w rejestrze patentowym zapisane, o ile żadną prawnie uzasadnioną adnotacją sporu nie zostały dotknięte (§. 25), zatrzymują moc swoją w razie takiego przeniesienia patentu także w obec nowego posiadacza patentu, niezawiłe od wynikających z tego roszczeń do wynagrodzenia przeciw dotyczeńemu posiadaczowi patentu.

Uznanie zawisłości.

§. 30.

Posiadacz patentu może w Urzędzie patentowym uczynić wniosek o wydanie decyzji, że zastosowanie przemysłowe jakiegoś patentowego wynalazku, opiera się na użyciu w zupełności lub w części jego wynalazku. Co do takiego wniosku Urząd patentowy wydać ma decyzję w postępowaniu przewidzianem do procesu wzruszającego.

Prawo odwetu.

§. 31.

Przeciwko obywatelom państwa zagranicznego, które wynalazkom obywateli państwa austriackiego nie udziela wcale ochrony lub udziela tylko niedostateczną, może być rozporządzeniem całego Ministerstwa zastosowane prawo odwetu.

Bośnia i Hercegowina.

§. 32.

Pod względem ważności w Bośni i Hercegowinie patentów w myśl ustawy niniejszej nadanych, stosują się rozporządzenia wydane na zasadzie ustawy z dnia 20. grudnia 1879, Dz. u. p. Nr. 136.

II. Władze patentowe, funkcjonary i urządzenia.

Zakres działania Urzędu patentowego.

§. 33.

Udzieranie, cofanie, unieważnianie, odsądzanie i uznawanie zawisłości, decyzja co do względnej bezskuteczności patentu (§. 9), tudzież decyzja o wnioskach, co do stwierdzenia (§. 111) i udzielanie pozwoleń (§. 21), jakoteż wszelkie wpisy do rejestru patentowego uskutecznia Urząd patentowy.

Urząd patentowy jest nadto obowiązany wydawać na prośbę sądów opinię co do spraw tyczących się patentów w takich przypadkach, gdy w postępowaniu sądowem biegli wydadzą opinie różniące się od siebie.

Siedziba i skład Urzędu patentowego.

§. 34.

Urząd patentowy ma siedzibę w Wiedniu.

Składa się z prezydenta, jego zastępców i z potrzebnej ilości członków, prawników i techników będących radcami.

Członkowie są częścią stali, częścią nie stali.

Prezydent, jakoteż przewodniczący oddziału zażaleń i nieważności (§. 36) muszą być prawnikami.

Prezydent, jego zastępcy i stali członkowie są płatnymi urzędnikami państwa.

Członkowie niestali pobierają należytości funkcyjne.

Organizacja Urzędu patentowego przepisana będzie drogą rozporządzenia.

§. 35.

Prezydenta, jego zastępców, tudzież członków Urzędu patentowego mianuje Cesarz na wniosek Ministra handlu.

Członków nie stałych powołuje się na okres pięcioletni, po upływie którego mogą być znowu powołani.

Pod względem sprawowania swoich czynności, Urząd patentowy stanowi na zewnątrz urząd samodzielny. Pod względem kierownictwa zwierzchniczego podlega bezpośrednio Ministrowi handlu, który też mianuje jego służbę pomocniczą.

Oddziały.

§. 36.

W Urzędzie patentowym utworzone będą następujące oddziały:

1. Oddziały zgłoszeń do odbierania zgłoszeń, do przenoszenia, zastawiania, do udzielania pozwoleń dobrowolnych, uznawania zawisłości (§. 4) i adnotacji sporów,

2. oddziały zażaleń do zażaleń i

3. oddział nieważności do wniosków tyczących się cofnięcia, uznania nieważności, odsądzenia i uznania zawisłości (§. 30) patentów, tudzież do wydawania decyzji co do względnej bezskuteczności patentu, do wniosków o stwierdzenie i do wniosków o udzielenie pozwoleń przymusowych.

Uchwalanie w oddziałach.

§. 37.

Oddziały zgłoszeń wydają uchwały w gronie trzech, łącznie z przewodniczącym stałych członków, między którymi, gdy chodzi o uchwały w myśl §. 40, znajdują się powinni dwaj członkowie będący zawodowymi technikami.

Decyzje ostateczne oddziałów zażaleń i od działu nieważności wydają się w gronie — łącznie z przewodniczącym — dwóch członków prawa świadomych i trzech zawodowotechnicznych. Do decyzji wpadkowych w obu tych oddziałach ostateczna jest obecność trzech członków, z których dwaj powinni być zawodowymi technikami.

Do obrad można przybierać biegłych, nie będących członkami, którzy też nie mają udziału w głosowaniu.

Zarządzenia przygotowawcze co do uchwały lub decyzji, wydaje we wszystkich oddziałach w imieniu tychże referent, któremu sprawa jest poruczona, w razie potrzeby w porozumieniu z członkiem będącym technikiem zawodowym.

Uchwały i decyzje wydają się bezwzględną większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Uchwały i decyzje wydają się w imieniu Urzędu patentowego; takie mają być umotywowane, pismiennie wygotowane i wszystkim interesowanym z urzędem doręczone.

Porządek czynności urzędu patentowego.

§. 38.

Porządek czynności Urzędu patentowego, o ile ustawa nie zawiera postanowień w tym względzie, urządza drogą rozporządzenia Minister handlu, a to o ile Ministrowie innych wydziałów są interesowani, w porozumieniu z nimi.

Zażalenia przeciw uchwałom i decyzyom oddziałów.

§. 39.

Przeciwko uchwałom oddziałów zgłoszeń można podać zażalenie do oddziału zażaleń. Zażalenia, o ile ustawa nie zawiera innych postanowień dla szczególnych przypadków, podawać należy do Urzędu patentowego w przeciągu dni 30 od doręczenia uchwały.

W wydaniu uchwały co do zażalenia nie może uczestniczyć żaden członek, który współdziałał w wydaniu uchwały zaczepionej.

Od orzeczeń (wpadkowych i ostatecznych) oddziałów zażaleń niema dalszej instancji i niema miejsca zażalenie do Trybunału administracyjnego.

Od orzeczeń ostatecznych oddziału nieważności można odwołać się do Trybunału patentowego.

Przeciw zarządzeniom przygotowawczym referenta do uchwały oddziału zgłoszeń lub do decyzyi oddziału zażaleń i oddziału nieważności, nie można podawać osobnego zażalenia a względnie rekursu.

Również nie jest dopuszczalne osobne odwołanie się od decyzyi wpadkowych oddziału nieważności, jednakże można w samychże oddziałach proponować zmianę takich zarządzeń i decyzyi, a mianowicie co do zarządzeń przygotowawczych referenta, we wszystkich trzech oddziałach, a co do decyzyi wpadkowych oddziału zażaleń i oddziału nieważności w obu tych oddziałach.

Uchwały i zażalenia tyczące się wpisów do rejestru patentowego.

§. 40.

Uchwały Urzędu patentowego tyczące się wpisów do rejestru patentowego w myśl §§. 9, 18, 19, 20, 21, 23 i 25, jakież do rejestru rzeczników patentowych w myśl §. 43, wydawać należy w oddziale zgłoszeń, który utworzony być ma z trzech członków prawa świadomych. O uchwałach uwiadamiać należy wszystkich interesowanych.

W przeciągu dni 30 od doręczenia można podać zażalenie przeciw uchwale.

Zażalenie idzie do oddziału zażaleń Urzędu patentowego z wyjątkiem przypadku zastrzeżonego w §. 43 Ministerstwu handlu.

Trybunał patentowy.

§. 41.

Ustanawia się w Wiedniu Trybunał patentowy do którego jako wyższej instancji odwoływać się można od decyzyi stanowczych oddziału nieważności Urzędu patentowego.

W skład jego wchodzi prezydent lub prezydent senatu Najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego, będący jego prezydentem i przewodniczącym, radca Ministerstwa handlu, dwaj radcy dworu przy Najwyższym trybunałe i sądzie kasacyjnym lub ich zastępcy i trzej członkowie zawodowo-techniczni będący radcami.

Członków Trybunału patentowego i ich zastępców mianuje na okres pięcioletni Cesarz, na wniosek uczyniony przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami. Mogą oni być powołani powtórnie.

Do członków Trybunału patentowego stosują się podczas okresu ich urzędowania postanowienia artykułu 6 ustawy zasadniczej państwa o władzy sędziowskiej i ustawy z dnia 21. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 46 o jej wykonywaniu.

Członkowie Trybunału patentowego pobierają płace funkcyjne.

Trzech członków zawodowo-technicznych powołuje w każdym z osobna przypadku, prezydent Trybunału patentowego z listy mianowanych członków zawodowo-technicznych.

Osób do służby pomończej i kancelaryjnej dla Trybunału patentowego potrzebnych dostarcza Ministerstwo handlu.

Powody wyłączenia.

§. 42.

Członkowie Urzędu patentowego i Trybunału patentowego są wyłączeni od współdziaania:

1. w sprawach patentowych, w których on sami są stroną, lub w których zostają z jedną ze stron w stosunku współ uprawnionego, współ obowiązanego lub obowiązanego do regresu;

2. w sprawach patentowych swoich małżonek lub takich osób, z którymi są w linii prostej spokrewnieni lub spowinowaceni, lub z którymi w linii bocznej są aż do czwartego stopnia spokrewnieni lub w drugim stopniu spowinowaceni;

3. w sprawach patentowych swoich przyspobicieli lub wychowawców, swoich przysposobionych lub wychowawiców;

4. w sprawach patentowych, w których zastępują lub mają zastępować strony, albo z których doznają lub spodziewają się materyalnej korzyści lub szkody.

Członkowie Trybunału patentowego są nadto wyłączeni w tych sprawach patentowych, w których współdziaali przy wydawaniu decyzyi w Urzędzie patentowym.

Rzecznicy patentowi.**§. 43.**

Uprawnionymi do zastępowania zawodowego stron przed Władzami w sprawach patentowych są tylko adwokaci, technicy prywatni przez Władzę upoważnieni, rzecznicy patentowi i prokuratorzy skarbu.

Jednakże technikom prywatnym przez Władzę upoważnionym, jakoteż rzecznikom patentowym zastępowanie jest zastępowanie zawodowe stron w sprawach tyczących się cofnięcia i unieważnienia patentu lub odsądzenia od patentu lub przywileju, jakoteż we wszystkich sprawach nie technicznych.

Rzeczników patentowych ustanawiać będzie w miarę potrzeby Urząd patentowy w porozumieniu z Władzą przemysłową.

Wykonywanie rzecznictwa patentowego jest zawiłe od wpisania rzecznika w rejestr rzeczników patentowych utrzymywany w Urzędzie patentowym. Wpisy te ogłaszać należy w Dzienniku patentowym.

Każdy wpis tego rodzaju podlega opłacie w kwocie 100 zł.

Rzecznikami patentowymi mogą być ustanowione tylko osoby:

1. pełnoletnie,
2. posiadające obywatelstwo austriackie i zamieskałe w krajach tutejszych,
3. które nie były skazane za zbrodnię lub przekroczenie popełnione z eheiwości,
4. mogą udowodnić odpowiednie uzdolnienie techniczne złożeniem dyplomu lub świadectw przepisanych egzaminów rządowych w tutejszo-krajowej szkole głównej technicznej, szkole głównej ziemiańskiej, w akademii górniczej lub na wydziale filozoficznym tutejszo-krajowego uniwersytetu albo świadectw egzaminów równorzędnych pomyślnie złożonych w podobnej szkole głównej zagranicznej (także sam stopień posiadającej),
5. odbyły najmniej dwuletnią praktykę u rzecznika patentowego tutejszo-krajowego i

6. po odbyciu praktyki zdały przed Urzędem patentowym z dobrym skutkiem egzamin i takowym udowodniły, że są obeznane z postanowieniami prawa patentowego tutejszo-krajowego i zagranicznego.

Taksa od egzaminu z prawa patentowego wynosi 20 zł.

Rzecznicy patentowi podlegają władzy karcenia Urzędu patentowego.

Gdyby rzecznik patentowy nie mógł trwale lub czasowo sprawować interesów, które są mu powie-

rzone, Urząd patentowy mocen jest ustanowić na jego miejsce zastępcę do dalszego prowadzenia lub uporządkowania tych interesów.

Przeciwko odmówieniu wpisania w rejestr rzeczników patentowych służy temu, którygo to społka, prawo podania zażalenia do Ministerstwa handlu w przeciągu dni 30 od doręczenia decyzyj.

Zastrzega się Ministrowi handlu wydanie drogą rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, szczególnych postanowień co do urządzeń instytutu rzeczników patentowych i co do postępowania porządkowo-karnego przeciw rzecznikom patentowym. Decyzyę w tym względzie, czy egzamina złożone pomyślnie w szkole głównej zagranicznej są równorzędne z egzaminami rządowymi złożonymi pomyślnie w podobnej szkole głównej tutejszo-krajowej (ustęp 4 niniejszego paragrafu), wydaje Minister handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty i Ministrem rolnictwa.

Dziennik patentowy.**§. 44.**

Urząd patentowy wydawać będzie urzędowy Dziennik patentowy peryodycznie wychodzący, w którym zamieszczane być mają obwieszczenia w ustawie niniejszej przepisane.

Przepisy co do urządzenia i wydawania tego dziennika wyda Minister handlu drogą rozporządzenia.

Rejestr patentowy.**§. 45.**

W Urzędzie patentowym utrzymywany będzie rejestr patentowy zawierający liczby bieżące przedmiot i czas trwania nadanych patentów, jakoteż nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania posiadacza patentu i jego zastępcy. W rejestrze zapisywać należy początek, upływ, wygaśnięcie, cofnięcie, uznanie nieważności i odsądzenie od patentu, wywłaszczenie z niego, uznanie samoistności patentu dodatkowego, tudzież uznanie zawiłości patentu, jakoteż przeniesienie patentu, udzielenie licencji, prawa zastawu, wszelkie inne prawa rzecznowe na patencie, bezskuteczność patentu w obec poprzedniego używacza (§. 9), decyzye stwierdzające (§. 111) i adnolacye sporu.

Opisy, rysunki, modele i próbki do istniejących patentów należące, tudzież prośby i dokumenty służące za podstawę do wpisów rejestrowych, zaczłonowuje Urząd patentowy w osobnym archiwie.

Każdemu wolno przeglądać rejestr patentowy, i opisy, oglądać rysunki, modele i próbki, na podstawie których patenty zostały nadane, tudzież przeglądać prośby i dokumenty, brać odpisy i kopie, o ile nie idzie o patent Rządowi państwa lub Zarządu wojennemu służący, jeszcze nie ogłoszony (§. 65). Urząd patentowy zarządza ma ogłoszanie wszelkich zmian tyczących się istnienia i przynależności patentu.

Urząd patentowy ogłasza opisy i rysunki nadanych patentów, o ile przeglądanie ich jest każdemu dozwolone, w drukach samoistnych (pismach patentowych).

Na żądanie wydaje Urząd patentowy wierzytelne wygolowania co do wpisów do rejestru.

Grzywny.

§. 46.

Grzywny i kary porządkowe, wymierzone przez Urząd patentowy wpływają do skarbu państwa.

Doręczenie.

§. 47.

Wygolowania Urzędu patentowego doręczają się z urzędu przez woźnych Urzędu patentowego lub przez pocztę.

Do posiadacza patentu, który czasowo nie ma w krajach tutejszych zastępcy, lub którego pobyt w krajach tutejszych nie jest wiadomy, może Urząd patentowy w razie potrzeby ustanowić do zastępowania go, kuratora, któremu można doręczać z tym samym skutkiem prawnym co samemu posiadaczowi patentu.

III. Postępowanie.

A. Przy nadawaniu patentów.

Zgłoszenie patentowe.

§. 48.

Celem uzyskania patentu zgłosić należy wynalazek do Urzędu patentowego a to w przepisanej formie piśmiejnej i podanie w tym względzie można albo wnieść bezpośrednio albo nadesłać przez pocztę.

Za chwilę zgłoszenia uważa się ten dzień, w którym zgłoszenie nadaje się do Urzędu patentowego.

Rozeiąglność zgłoszenia.

§. 49.

Dwa lub więcej wynalazków można w jednym zgłoszeniu połączyć tylko w takim razie, jeżeli wy-

nalazki te odnoszą się do tego samego przedmiotu jako części składowe lub środki działające.

Zgłoszenie.

§. 50.

Zgłoszenie powinno zawierać:

1. imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania ubiegającego się o patent, jeżeli za prośbę wnosi zastępca, nadto te same szczegóły co do stałego zastępcy w krajach tutejszych;
2. prośbę o udzielenie patentu;
3. krótkie stosowne do rzeczy oznaczenie wynalazku, który ma być patentowany (tytuł);
4. ilość lat, za które zgłosiciel chce opłacić przed udzieleniem patentu należytość roczną.

Załączki zgłoszenia.

§. 51.

Do zgłoszenia należy dołączyć:

1. Wkupne w kwocie 10 zł. (§. 114) lub potwierdzenie, że ta kwota została wniesiona do urzędu pocztowego celem przesłania do kaszy Urzędu patentowego;
2. jeżeli ubiegający się o patent wnosi zgłoszenie przez zastępcę, pełnomocnictwo temuż zastępcy wystawione;
3. opis zgłoszanego wynalazku odpowiednio przepisom ustawy niniejszej wygotowany (§. 52) w dwóch egzemplarzach przez ubiegającego się o patent lub jego zastępcę podpisanych.

Opis patentowy.

§. 52.

Opis patentowy powinien:

1. opisywać wynalazek tak jasno, wyraźnie i zupełnie, żeby biegli mogli podług tego opisu używać wynalazku;
2. to co jest nowe a przeto stanowi przedmiot patentu, uwydatniać dokładnie i w sposób wyróżniający przy końcu opisu w jednym lub kilku roszczeniach patentowych;
3. zawierać rysunki do zrozumienia opisu potrzebne, w sposób trwały wykonane, w razie potrzeby także modele i próbki.

Dopóki Urząd patentowy nie uchwali, żeby zgłoszenie zostało ogłoszone, wolno zmieniać szczegóły w opisie podane.

Jeżeli zmiany dotyczą istoty wynalazku, Urząd patentowy (oddział zgłoszeń) po wysłuchaniu interesowanego może uchwalić, że zgłoszenie uważać należy za uczynione dopiero w chwili wykonania tych zmian (§. 54).

Dalsze wymogi zgłoszenia.

§. 53.

Ustanawianie dalszych wymogów zgłoszenia i opisu patentowego zostawia się władzom rozporządzania Ministra handlu według okoliczności w porozumieniu z Ministrami odpowiednich wydziałów.

Pierwszeństwo.

§. 54.

Od chwili zgodnego z przepisami zgłoszenia patentu (§§. 48—53) ubiegający się nabywa dla swego wynalazku prawa pierwszeństwa.

Od tej chwili używa prawa pierwszeństwa przed każdym podobnym wynalazkiem później zgłoszonym.

Gdyby zgłoszenie było wadliwe, może być uważańe po usunięciu wad w czasie właściwym (§. 55) za uczynione zgodnie z przepisami w chwili pierwszego podania, o ile przez usunięcie wad nie zmieniła się istota wynalazku.

Jeżeli usunięcie wad w czasie właściwym po ciągnęło za sobą w następstwie zmianę istoty wynalazku, uważać należy wynalazek za zgłoszony zgodnie z przepisami dopiero w chwili uchylenia wad i tenże używa prawa pierwszeństwa dopiero od tej chwili.

Badanie wstępne.

§. 55.

Zgłoszenie podlega zbadaniu wstępemu przez członka oddziału zgłoszeń.

Jeżeli przytym okaże się, że zgłoszenie nie odpowiada przepisany wymaganiom, wzywa się ubiegającego się o patent, żeby wady usunął w oznaczonym terminie.

Jeżeli z badania wstępnego, w razie potrzeby po wysłuchaniu odpowiednich biegłych, okaże się, że to oczywiście nie jest wynalazek kwalifikujący się według §§. 1, 2 lub 3 do patentowania, w takim razie ubiegający się o patent, według okoliczności po wezwaniu i przesłuchaniu przez członka oddziału zgłoszeń, któremu badanie wstępne było poruczone, zostanie o tem uwiadomiony z podaniem powodów i wezwany, żeby w wyznaczonym terminie objawił swoje zdanie.

Po objawieniu zdania w czasie właściwym, lub po bezskutecznym upływie terminu, oddział zgłoszeń wydaje uchwałę co do zgłoszenia.

Prezydent Urzędu patentowego ma prawo ustanowienia prawidła co do zasad, podług których badanie wstępne ma się odbywać i co do postępowania, którego w tym względzie trzymać się mają członkowie oddziału zgłoszeń, w nich zaś ma położyć nacisk mianowicie na to, że przy wstępnie badaniu wartość zgłoszonego wynalazku nie ma być poddawana żadnemu zgoła ocenianiu.

Odrzucenie zgłoszenia.

§. 56.

Jeżeli zgłoszenie pierwotne lub poprawione nie czyni założu przepisany wymaganiem albo, jeżeli się pokaże oczywiście, że to nie jest (§. 55) wynalazek kwalifikujący się według §§. 1, 2 lub 3 do upatentowania, należy zgłoszenie odrzucić uchwałą.

Jeżeli odrzuca się z powodu, który ubiegającemu się o patent nie był już oznajmiony przy wstępnie badaniu, należy dać mu wprzód sposobność do objawienia w oznaczonym terminie zdania swego także co do tego powodu odrzucenia.

Przyjęcie zgłoszenia, obwieszczenie i zapowiedź.

§. 57.

Jeżeli Urząd patentowy poczytuje zgłoszenie za uczynione należycie a nadanie patentu nie za całkiem niemożelne, zarządza publiczne obwieszczenie zgłoszenia (zapowiedź). Obwieszcza się zgłoszenie w ten sposób, że w urzędowym Dzienniku patentowym umieszcza się raz jeden nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania ubiegającego się o patent, przedmiot wynalazku i żądanie co do nadania patentu w zgłoszeniu wyrażone lub istotną treść zgłoszenia, jakież dzień zgłoszenia.

Od dnia wyjścia Dziennika patentowego (obwieszczenia), który powinien być na nim uwidoczniony, następują tymczasowo na rzecz ubiegającego się o patent ustawowe skutki patentu (§. 8) co do przedmiotu zgłoszenia.

Jednocześnie z obwieszczeniem wystawić należy zgłoszenie ze wszystkimi załącznikami w Urzędzie patentowym na dwa miesiące, aby każdy mógł je oglądać. Urząd patentowy może w razie potrzeby zarządzić wystawienie także w innych miejscach.

Wystawiony opis patentowy używa aż do nadania patentu, gdyby zaś nie został nadany, aż do upływu lat pięciu od dnia wystawienia, ochrony zapewnionej ustawami dziełem literatury.

Na wniosek ubiegającego się o patent należy obwieszczenie i wystawienie odroczyc na przeciąg najmniej trzech, najwięcej zaś sześciu miesięcy, licząc od daty uchwały tyczącej się obwieszczenia.

Protestacea.

§. 58.

W terminie dwumiesięcznym wystawienia, licząc od daty obwieszczenia, można wnosić do Urzędu patentowego protestację przeciw nadaniu patentu.

Protestację wnosić należy piśmiennie w dwóch wygotowaniach. Protestację można opierać tylko na następujących twierdzeniach uzasadnionych stanowczymi faktami:

1. że przedmiot nie kwalifikuje się do patentowania (§§. 1 aż do 3);

2. że wynalazek co do istoty swojej jest zgodny z wynalazkiem w krajach tutejszych dawniej oznajmionym lub dawniej patentowanym lub uprzywilejowanym;

3. że ubiegający się o patent nie jest sprawcą wynalazku lub jego następcą prawnym, albo nie może być za takiego uważany (§. 5);

4. że istotna treść wzruszanego zgłoszenia wziętą jest z opisów, rysunków, modeli, przyborów lub urządzeń drugiego lub z postępowania, które tenże stosuje, bez jego zezwolenia.

Uprawnionym do wnioszenia protestacji jest w przypadku pod 3 wymienionym tylko sprawca lub jego następca prawny, w przypadku wymienionym pod 4, tylko pokrywdzony.

Wygotowanie protestacji doręczyć należy zgłosicielowi, iżby w terminie 30 dniowym, który z przyczyn na względzie zasługujących można przedłużyć, złożył oświadczenie swoje na piśmie.

Postępowanie z protestacjami.

§. 59.

Gdy oświadczenie się zostanie wniesione lub gdy upłynie bezowocnie termin do wniesienia onegoż, referent, któremu sprawa jest poruczona, winię wydać odpowiednie zarządzenia pod względem dalszej korespondencji, gdyby była potrzebna, przesłuchania interesowanych, uzyskania środków dowodowych przez strony ofiarowanych, przeprowadzenia dowodów i wszelkie inne do jak najdokładniejszego wyświadczenie prawdziwego stanu rzeczy potrzebne.

Ocenienie dowodów i uchwała.

§. 60.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowanego Urząd patentowy (oddział zgłoszeń) wydać ma uchwałę co do nadania patentu w swobodnym ocenieniu przewidzianych dowodów na posiedzeniu nie jawnem.

Koszta.

§. 61.

W decyzyi postanowić ma Urząd patentowy (oddział zgłoszeń), według swobodnego uznania, w jakiej części i kwocie ponieść mają strony koszta postępowania i zastępstwa.

Zgłoszenie patentowe protestującego.

§. 62.

Jeżeli w przypadkach §. 58, l. 3 i 4 z protestacjami wynikło cofnięcie lub odrzucenie zgłoszenia, strona, która wniosła protestację, może w takim razie, gdyby w przeciągu dni 30 od doręczenia odpowiedniej uchwały Urzędu patentowego zgłosiła od siebie wynalazek, ządać, żeby za dzień zgłoszenia przyjęto dzień cofniętego lub odrzuconego zgłoszenia.

Zażalenie.

§. 63.

Przeciwko uchwałie, która zgłoszenie zostało odrzucone lub do poprawienia zwrócone (§§. 56 i 60) może ubiegający się o patent, a przeciw uchwałie, która orzeczone zostało nadanie patentu w ograniczonej lub w pełnej rozciągłości, ubiegający się o patent lub strona, która wniosła protestację, wnieść zażalenie w ciągu dni 30 po doręczeniu uchwały.

Zażalenia później wniesione należy odrzucić bez wytaczania postępowania.

Zażalenie i jego załączki podać należy w takią ilości odpisów, jaka potrzebna jest dla przeciwników.

Wygotowanie zażalenia posłać należy stronie przeciwnie do przedstawienia odpowiedzi na zażalenie w terminie najmniej 14 dniowym, który z różnych powodów można przedłużyć. Do dalszego postępowania przed oddziałami zażaleń stosują się bez zmiany przepisy wydane dla oddziałów zgłoszeń (§§. 59 aż do 62).

W postępowaniu zażaleniom może przywodzić nowe fakta.

Jeżeli decyzya co do zażalenia ma być oparta na innych okolicznościach a nie na tych, które

uwzględnione zostały we wzruszanej uchwalę oddziału zgłoszeń, należy dać wprzód sposobność interesowanym do wypowiedzenia o tem swego zdania w oznaczonym terminie.

Dokument patentowy. — Ogłoszenie.

§. 64.

Gdy nadanie patentu zostanie ostatecznie uchwalone, Urząd patentowy zarządza wpisanie ochronianego wynalazku w rejestr patentowy, ogłoszenie nadania w Dzienniku patentowym, wygotowanie dokumentu patentowego dla posiadacza patentu, tudzież wydrukowanie i ogłoszenie opisu patentowego.

Patenty Rządu państwa i Zarządu wojennego.

§. 65.

Gdy chodzi o wynalazek zgłoszony przez Rząd państwa lub Zarząd wojenny w interesie uzbrojenia siły zbrojnej lub w jakimkolwiek innym interesie Rządu państwa lub Zarządu wojennego, lub o zgłoszony wynalazek, co do którego Rząd państwa lub Zarząd wojenny dochodził prawa wywłaszczenia (§. 15), nadaje się patent na wniosek Władz bez wszelkiego ogłoszania. W przypadku też tym nie wystawia się na widok i nie drukuje się opisu i nie wpisuje się przedmiotu wynalazku do publicznego rejestrów patentowych. Jednakże Rząd państwa lub Zarząd wojenny może później każdego czasu żądać ogłoszenia i zupełnego wpisania.

Trwanie takich patentów, których ogłoszenie nie przyszło do skutku, liczy się od dnia ostatecznego uchwalenia nadania.

Odmówienie.

§. 66.

Gdy zgłoszenie zostanie po ogłoszeniu (§. 57) cofnięte lub gdy się odmawia patentu, należy to także ogłosić.

Od chwili ogłoszenia cofnięcia lub odmówienia patentu, skutki tymczasowej ochrony (§. 57, ustęp 2) nie mają miejsca.

B. W razie wzruszania patentów.

Podanie wniosku.

§. 67.

Postępowanie tyczące się cofnięcia, unieważnienia patentu lub odsądzenia, wytacza się tylko na wniosek. Urząd patentowy jest jednak mocen wytoczone postępowanie co do cofnięcia lub unieważnienia patentu prowadzić dalej w razie cofnięcia wniosku.

Jeżeli wnioskodawca nie mieszka w krajach tutejszych, obowiązany jest ustanowić w krajach tutejszych adwokata swoim zastępcą i winien dać przeciwnikowi na jego żądanie zabezpieczenie kosztów postępowania. Żądanie to wyrazić należy pod ufrauą prawa do zabezpieczenia w przeciągu dni 14 od doręczenia wniosku.

Wysokość zabezpieczenia oznacza Urząd patentowy według swobodnego ocenienia. Wnioskodawcy wyznacza się do złożenia zabezpieczenia termin, w ciągu którego winien je złożyć. Jeżeli nie złoży zabezpieczenia przed upływem terminu, uważa się wniosek za cofnięty.

Odrzucenie natychmiastowe.

§. 68.

Wnioski o cofnięcie i unieważnienie lub o odsądzenie od patentu, które widocznie nie opierają się na podstawie prawnej, tudzież podania nie zawierające wyraźnego żądania lub do podawania których wnioskodawca nie jest uprawniony (§§. 29 i 30), może Urząd patentowy (oddział unieważnienia) odrzucić z podaniem powodów bez dalszego postępowania.

Uchwały tego rodzaju uważa się za decyzyje ostateczne.

Forma i treść wniosku.

§. 69.

Wniosek zawierać ma zwięzłe przedstawienie przypadku spornego i z określonym żądaniem oznaczenie środków dowodowych, które mają być przywiedzione.

Dokumenta pomocnicze dołączyć należy w pierwopsisie lub w wierzytelnym odpisie.

Wniosek łącznie z załączkami, o ile zwraca się tylko przeciw jednemu posiadaczowi patentu, podać należy do Urzędu patentowego w dwóch wyciągów.

Jeżeli wniosek zwraca się przeciw kilku posiadaczom patentów, natenczas oprócz wygotowania przeznaczonego dla Urzędu patentowego wniesć należy dla każdego pozwanego jedno wygotowanie wniosku z odpisami załączek.

Każdy wniosek może mieć za przedmiot zbiorcza tylko jeden patent łącznie z patentami dodatkowymi.

Postępowanie co do wniosków wzruszających.

§. 70.

O ile wniosek uznany został za kwalifikujący się do wytoczenia postępowania, referent, któremu sprawa jest poruczoną, posyła wygotowanie wniosku

z odpisami załączek pozwanemu, z poleceniem, żeby w terminie 30-dniowym, na którego przedłużenie referent może pozwolić z powodów na względę zasługujących, wniośł swoje zarzuty na piśmie w dwóch wygotowaniach.

Wygotowanie wniesionych zarzutów i załączek ma referent kazać dorzeczyć powodowi.

Postępowanie przygotowawcze.

§. 71.

Gdy zarzuty zostaną wniesione lub gdy upłynie bezowocnie termin do ich wniesienia, referent winien wydać odpowiednie zarządzenia, jakie byłyby potrzebne pod względem dalszej korespondencji, jakież pod względem uzyskania środków dowodowych przez strony ofiarowanych, pod względem przeprowadzenia tych dowodów, których nie można będzie przeprowadzić na rozprawie ustnej i wszelkich innych do jak najdokładniejszego wyjaśnienia prawdziwego stanu rzeczy i należyciego przygotowania do rozprawy potrzebnych.

Pisarz przysięgły w razie potrzeby z przybraniem technika spisać ma protokół przeprowadzenia dowodu uczynionego z przyzwaniem stron w skutek tych zarządzeń.

Naznaczenie rozprawy.

§. 72.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca naznacza rozprawę ustną.

Nie naznacza się rozprawy, jeżeli Urząd patentowy (oddział nieważności) na posiedzeniu nie jawnem zdecyduje, że wniosek należy odrzucić jako nie kwalifikujący się do rozprawy z powodu niewłaściwości Urzędu patentowego lub dla rozstrzygniętej już sprawy.

Wezwanie.

§. 73.

Na rozprawę wezwać należy strony interesowane lub ich zastępów, którzy się wylegitymowali, tudzież świadków i biegłych, którzy według zarządzenia referenta (§. 71) mają być na rozprawie przesłuchani.

Niestawienie się interesowanych lub ich zastępów nie wstrzymuje rozprawy i wydania decyzji.

Rozprawa.

§. 74.

Pod względem kierowania rozprawą i jej przeprowadzenia stosują się odpowiednio przepisy §§. 171 aż do 203 ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113 (ustawa o postępowaniu cywilnym).

Oprócz przypadków w §. 172 ustawy o postępowaniu cywilnym wzmiękowanych, jawność rozprawy może być na wniosek uchylona co do części postępowania lub co do całej rozprawy także wtedy, gdy jawność wystawiałaby na niebezpieczeństwo ważny interes państwa, albo tajemnicę przemysłu lub zatrudnienia jednej ze stron lub jednego ze świadków.

Członkom Urzędu patentowego i Trybunału patentowego, tudzież urzędnikom koncepcyjnym Ministerstwa handlu jest przystęp dozwolony pomimo wyłączenia jawności.

Dowód i przeprowadzenie dowodu.

§. 75.

Postępowanie dowodowe, o ile w ustawie niżej nie są wydane odmienne postanowienia, przeprowadzać należy z odpowiednim zastosowaniem przepisów §§. 266 aż do 383 ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113 o postępowaniu sądowem w sporach cywilnych (procedura cywilna).

Świadectwo złożone przez świadków przed Urzędem patentowym, jakież zeznanie uczynione pod przysięgą przez strony przed Urzędem patentowym, równe jest świadectwu sądowemu.

Zasady powyższe co do postępowania dowodowego stosują się tak do postępowania przygotowawczego jak i do rozprawy.

Narada i głosowanie.

§. 76.

W oddziale nieważności narada i głosowanie odbywa się na posiedzeniu nie jawnem.

Koszta procesu.

§. 77.

Urząd patentowy ma w decyzyi postanowić według swobodnego uznania w jakiej części i kwestie strony ponieść mają koszta postępowania i zastępstwa.

Z roszczeniami prawno-prywatnimi, gdyby istniały, odsyłać należy przed sądy zwyczajne.

Kto wniosek cofa, winien zwrócić pozwanemu koszta narosłe; wysokość ich oznacza Urząd patentowy.

Osnowa decyzyi.

§. 78.

Wygotowanie decyzyi ma zawierać:

1. oznaczenie oddziału i nazwisko członków, którzy współdziałały w wydaniu decyzyi;
2. oznaczenie stron ich zastępów i pełnomocników, tudzież ich stanowiska do stron;
3. decyzyę;
4. istotę decyzyi, to jest zwiędły obraz stanu rzeczy wynikającego z rozprawy ustnej z naciskiem na wnioski poczynione przez strony w sprawie głównej i
5. powody decyzyi.

Ogłoszenie decyzyi.

§. 79.

Decyzyę z istotnymi powodami decyzyi ogłosić należy, o ile to jest możliwe, ustnie, bezpośrednio po zamknięciu rozprawy ustnej.

We wszystkich jednak przypadkach decyzyę razem ze wszystkimi powodami decyzyi, doręczyć należy stronom jak najrychlej w wygotowaniu piśmiennem.

Spisywanie protokołu.

§. 80.

Podeczas rozprawy pisarz przysięgły w razie potrzeby z przybraniem technika spisywać ma protokół. Tenże zawierać ma nazwiska obecnych członków oddziału nieważności, stron i ich zastępów, tudzież istotne szczegóły rozprawy, a mianowicie zeznania i opinie świadków i biegłych, jeżeli byli przesłuchiwani, tudzież wnioski stron i odnośnie uchwały.

Spisać należy także osobny protokół nie jawnego posiedzenia, a w nim podać wynik obrady i głosowania.

Każdy z tych protokołów podpisać ma przewodniczący i pisarz.

Przeglądanie aktów.

§. 81.

O ile temu nie sprzeciwiają się postanowienia §. 65go, stronom lub ich zastępcom wolno przeglądać aktu rozprawy z wyjątkiem protokołów narady.

Kary za lekkomyślność.

§. 82.

Na strony lub ich zastępów, którzy by dopuścili się wzruszania patentów przez oczywistą lekkomyślność, można nakładać grzywny w kwocie aż do 300 zł.

Pomoc prawna.

§. 83.

Sądy obowiązane są udzielać Urzędowi pomocy prawnej.

Przywrócenie do dawnego stanu i wznowienie postępowania.

§. 84.

Przywrócenie do dawnego stanu z powodu uchybienia terminów nie ma miejsca.

Jeżeli decyzyą postanowione zostało zupełne lub częściowe cofnięcie, unieważnienie patentu lub odsądzenie od patentu, albo, jeżeli wniosek do tego zmierzający, został całkiem lub po części odrzucony, zamknięte postępowanie może być na wniosek strony wznowione:

1. jeżeli dokument, na którym decyzya została oparta był fałszywie sporządzony lub sfałszowany

2. jeżeli świadek lub biegły złożył fałszywe zeznanie, lub przeciwnik przy przesłuchiwaniu dopuścił się krzywoprzyśięstwa, a decyzyę oparto na tem zeznaniu;

3. jeżeli decyzya nastąpiła w skutek podlegającego ściaganiu w postępowaniu sądowo-karnego oszustwa popełnionego przez zastępcę strony, jej przeciwnika lub tegoż zastępcę;

4. jeżeli członek, który współdziałał w decyzyi lub w wcześniejszej decyzyi, oneżże za podstawę służącej, stał się w sporze winnym na szkodę strony wykroczenia przeciw obowiązkowi urzędowemu które ma być karane według ustawy karnej;

5. jeżeli orzeczenie sądowo-karne, na którym oparto decyzyę, uchylone zostało innym wyrokiem, który stał się prawomocnym.

Wznowienia jednak mogą żądać strony spółwiodące tylko w przeciągu roku od dnia, w którym decyzya uchyliła się mająca nabyła mocy prawa i bez naruszenia praw, jakie trzecie osoby tymczasem nabyły.

W szczególności ci, którzy od tego czasu wzięli wynalazek w używanie lub poczynili do tego potrzebne urządzenia, nabijają prawa służącego poprzedniemu użytkowcowi wynalazku (§. 9).

Do decyzyi co do żądania wznowienia powołana jest ta Władza patentowa (oddział unieważnień Urzędu patentowego lub Trybunał patentowy), która wydała wzruszaną decyzyę.

Prośba o wznowienie postępowania nie ma skutku wstrzymującego wykonanie decyzyi.

§. 85.

Gdyby Urząd patentowy wpisał przezomyłkę uchylenie patentu do rejestru patentowego, winien tenże Urząd patentowy po stwierdzeniu omyłki zarządzić i ogłosić wykreslenie tego wpisu. Prawa trzech osób, tymczasem w dobrej wierze nabycie, pozostają w przypadku takim nienaruszone, tak samo jak w razie wznowienia.

Wykonanie.

§. 86.

Prawomocne orzeczenia Urzędu patentowego, jakotę Trybunału patentowego mają wykonalność sądową.

Odwołanie się.

§. 87.

Tej stronie, która poczytuje się za pokrzywdzoną ostateczną decyzyą oddziału unieważnień Urzędu patentowego, służy prawo odwołania się do Trybunału patentowego.

Przeciw orzeczeniom i uchwałom oddziału unieważnień, wydanym w toku postępowania przygotowawczego lub rozprawy, nie ma osobnego środka prawnego. Można je wzruszać tylko odwołaniem się do Trybunału patentowego, o ile wywarły wpływ na decyzyą ostateczną (§. 39).

Rekurs założyć należy i uzasadnić pismennie w Urzędzie patentowym w przeciągu dnia 30 po dniu doręczenia wzruszanego orzeczenia. Akt odwołania się i jego załączki podać należy w tylu odpisach, ile ich potrzeba dla przeciwników.

Przełożenie aktu odwołania się.

§. 88.

Akt odwołania się w należytym czasie podany i przepisom ustawowym odpowiadający, który Urząd patentowy ze wszystkimi aktami rozprawy przekłada Trybunałowi patentowemu, ma skutek odwłocznny.

Akt odwołania się za późno wniesione lub wymaganiami §. 87 nie odpowiadające, winien Urząd patentowy (oddział unieważnień) odrzucić.

Orzeczenie Trybunału patentowego.

§. 89.

Trybunał patentowy wydaje orzeczenia co do rekursu dozwolonego w myśl §. 88 na podstawie dowodów i faktów Urzędu patentowemu przełożonych.

Tylko w takim razie, jeżeli Urząd patentowy uchybił przeciw istotnym formom postępowania, których pominięcie przeszkodziło wydaniu orzeczenia ustawie odpowiedniego, odsyła Trybunał patentowy sprawę sporną do Urzędu patentowego w celu wzięcia ponownie pod rozprawę i wydania decyzyi

Porządek czynności.

§. 90.

Trybunał patentowy ma sam uchwalić dla siebie porządek czynności i tenże ogłosić.

Postępowanie.

§. 91.

Zresztą do postępowania przed Trybunałem patentowym stosują się odpowiednio postanowienia §§. 68 aż do 84.

W postępowaniu tem nie ma miejsca nowe przeprowadzenie dowodu.

Sposób głosowania.

§. 92.

Trybunał patentowy orzeka bezwzględną większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Ograniczenie wniosków tyczących się unieważnienia i cofnięcia.

§. 93.

Decyzya wydana prawomocnie przez Urząd patentowy lub Trybunał patentowy

1. w sporze o unieważnienie:

a) że pewien oznaczony fakt nie stoi na przeszkozie kwalifikacji do upatentowania wynalazku w myśl §§. 1, 2 i 3,

b) że wynalazek nie jest jednozgodny z przedmiotem wcześniejszego patentu lub przywileju;

2. w sporze o cofnięcie:

że wynalazek uzyskał prawnie wykonywanie,

może być na żądanie posiadacza patentu w toku sporu objawione, zapisane w rejestrze patentowym według zarządzenia Urzędu patentowego w tej miejscowości wydanego, z takim skutkiem, że po dniu wpisania, także trzecie osoby nie mogą ponownie wzruszać patentu z powodów opartych na tym samym fakcie i na tych samych środkach dowodowych.

Postanowienia szczegółowe co do Trybunału patentowego.

• §. 94.

Postanowienia szczegółowe co do organizacji Trybunału patentowego, co do postępowania przed nim, tudem co do wykonywania jego decyzji i zarządzeń wydać należy drogą rozporządzenia.

IV. Wdzierstwa i przywłaszczytelstwa.

Wdzierstwo.

§. 95.

Wdzierstwo popełnia ten, który bez pozwolenia posiadacza patentu

- a) przedmiot ochronianego wynalazku sposobem przemysłowym wyrabia, w obrót wprowadza, trzyma na sprzedaż lub go sposobem przemysłowym używa (§. 8);
- b) ochroniany wynalazek, który już w czasie, gdy go zgłaszano w krajach tutejszych w dobrej wierze wziął w używanie lub co do którego poczynił przygotowania do takiego używania potrzebne, wyzyskuje nie tylko na potrzeby swojego własnego przemysłu we własnych lub cudzych warsztatach (§. 9).

Skargi o zaniechanie.

§. 96.

Przeciw wszelkiemu wdzierstwu może pokrzywdzony podać skargę o uznanie jego prawa patentowego, zaniechanie dalszych czynności wdzierczych, usunięcie przedmiotów wdzierstwa, przekształcenie środków wdzierstwa, wynagrodzenie szkody lub wydanie zbogacenia się.

Orzecznictwo co do tych skarg służy trybunałom, którym poruczone jest orzecznictwo w sprawach handlowych.

Wdzierstwo z świadomością.

§. 97.

Wdzierstwo popełnione z świadomością stanowi przestępstwo i ma być karane na winnym przez Trybunały pierwszej instancji powołane do wykonywania orzecznictwa karnego grzywnami w kwocie od 500 aż do 2000 zł. lub aresztem od trzech miesięcy aż do jednego roku, z którym może być połączona kara pieniężna w kwocie aż do 2000 zł.

Sciganie sądowo-karne następuje tylko na żądanie pokrzywdzonego jako oskarżyciela prywatnego.

Postanowienie to nie wyłącza jednoczesnego zastosowania surowszych postanowień powszechnego kodeksu karnego, a w szczególności tyczących się oszustwa.

Kary pieniężne wpływają do skarbu państwa.

Znaczenie opisania patentowego dla wdzierstwa.

§. 98.

Przy ocenianiu wdzierstwa do patentu stanowcze znaczenie ma wyłącznie opisanie wynalazku (§. 52), na którym się patent opiera, a nie wolno uwzględniać żadnego jakiegokolwiek rodzaju dodatkowego przedstawienia przedmiotu patentu, który nie zawierało się w tem opisaniu.

Sądownictwo wojskowe.

§. 99.

Osoby służące czynnie w sile zbrojnej i w c. k. żandarmerii podlegają co do wszystkich przestępstw i przekroczeń według ustawy niniejszej oceniać się mających sądownictwu wojskowemu.

Przepadek przedmiotów wdzierstwa.

§. 100.

Skazując za przestępstwo w §. 97 oznaczone, wydać należy na żądanie pokrzywdzonego orzeczenie, że przedmioty wdzierstwa, znajdujące się w posiadaniu winnego, jeżeli w inny sposób nie będzie dana rękojmia ich nieużywalności, aż do upływu trwania patentu, przepadają, tudem, że narzędzia, przyrządy i inne środki pomocnicze, wyłącznie lub głównie do popełnienia wdzierstwa służące, o ile także co do nich nie będzie dane zabezpieczenie pod tym względem, mają być uczynione na koszt skazanego nieprzydatnymi do tego celu.

Jeżeli patentowanych części składowych nie można od przedmiotów wdzierstwa odłączyć bez zniszczenia przedmiotu wdzierstwa, przepadek rozciąga się na cały przedmiot wdzierstwa, z patentowaną częścią składową stale połączony.

O ile pomiędzy skazanym a pokrzywdzonym nie przyjdzie do skutku umowa o odstępstwie na rachunek wynagrodzenia, gdyby się temu ostatniemu należało, lub jeżeli poszkodowany nie chce objąć przedmiotów za przepadłe uznanych w wartości szacunkowej przez Sąd oznaczony się mających na rachunek wynagrodzenia, gdyby się mu należało przedmioty uznane za przepadłe mają być pozbowione postaci naruszającej patent, a w razie potrzeby zniszczone.

Orzeczenie to wykonane być ma na koszt krzywdziciela, w razie potrzeby w obecności biegłych.

§. 101.

Jeżeli z postępowania karnego, aczkolwiek nie przyszło do skazania obwinionego, wynika, że przedmiotowa istota wdzierstwa jest udowodniona, w wyroku uwalniającym orzec należy na żądanie pokrzywdzonego przepadek przedmiotów wdzierstwa i uczynienie środków pomocniczych nieprzydatnymi stosownie do postanowień §. 100.

Orzeczenie takie wykonać należy w razie potrzeby w obecności biegłych.

Koszta wykonania ponosić mają obie strony w równych częściach.

Przedmioty wdzierstwa nie podlegające przepakowaniu.

§. 102.

Przedmioty wdzierstwa (§§. 100 i 101) wyrobione w dopełnieniu kontraktu z Zarządem wojennym i przysposobione środki wyrobu, o ile Zarząd wojenny w terminie przez sędziego wyznaczonym zdoła udowodnić podanie prośby o wywłaszczenie (§. 15), nie mają być ani uznane za przepadłe, ani uczynione nieużywalnymi, ani też poddane środkom mającym na celu zabezpieczenie ich pod tym względem (§. 105).

Szkodę wyrządzoną wywłaszczeniem temi przedmiotami wdzierstwa wciągnąć należy w ogólną sumę wynagrodzenia, która ma być obliczona.

Wynagrodzenie szkody.

§. 103.

Skazując za przestępstwo w §. 97 oznaczone, winien Sąd karny na żądanie pokrzywdzonego wyrokować oprócz kary także wynagrodzenie szkody, o ile wyniki postępowania karnego pozwalają ocenić dokładnie roszczenia z prawa prywatnego. Wynagrodzenie szkody obejmuje nie tylko właściwą zapłatę za szkodę i za ujmu zysku, lecz nadto, według swobodnego uznania, opartego na ocenieniu wszelkich okoliczności, przyznać ma Sąd pokrzywdzonemu stosowną sumę pieniężną za doznanie przykrości lub inne osobiste uszczerbki. Obu stronom służy prawo odwołania się od orzeczenia tyczącego się roszczenia do wynagrodzenia szkody.

Przyznane wynagrodzenie szkody nie wyłącza dochodzenia przed sędzią cywilnym jeszcze dalszych roszczeń do wynagrodzenia.

Ogłoszenie wyroku karnego.

§. 104.

Gdy wyrok opiewa na karę, przyznać zarazem należy pokrzywdzonemu na jego żądanie upoważnienie do ogłoszenia skazania winnego, jeżeli zaś według uznania Sądu usprawiedliwiony interes pokrzywdzonego za tem przemawia, oraz powódów wyroku, w jednym lub kilku dziennikach publicznych na koszt skazanego. Największy wymiar tych kosztów, wszelkie inne warunki ogłoszenia, tudzież termin ogłoszenia ustanowić należy w wyroku karnym ze względem na wnioski pokrzywdzonego.

Środki zabezpieczające.

§. 105.

Jeżeli są dostateczne powody do tego, żeby pewną osobę uważać za podejrzana o występek wdzierstwa a na podstawie uczynionego obejrzenia sądowego, lub zasięgniętej opinii biegłych, przyjęcie wdzierstwa patentowego okazuje się w przedmiotowym względzie usprawiedliwionem, natenczas w każdej dobie postępowania karnego a w niebezpieczenstwie ze zwłoki nawet przed wytoczeniem onegoż, należy na żądanie pokrzywdzonego postarać się przez zaaresztowanie, przez wzięcie w zatrzymanie u Sądu lub gdzieindziej, albo przez oddanie w dozór, albo przez użycie jakichkolwiek innych środków, żeby w skutek tych kroków zabezpieczających przedmioty wdzierstwa i środki wdzierstwa nie zostały usunięte od przyszłego przepadku lub przeistoczenia w myśl §§. 100 i 101 i żeby dalsze wykonywanie i ponawianie jako czyn karnie ścigany nie mogło mieć miejsca.

Co do żądania tego wydać ma Sąd karny decyzyę niezwłocznie; pozostawia się mu zezwolenie na żądane przyaresztowanie lub wzięcie w zatrzymanie, jakotęż na jakiekolwiek inne środki bezwzględowo lub za kaucją, którą ma złożyć pokrzywdzony. Sąd mocen jest zarządzić każdego czasu uchylenie tych środków zabezpieczających a obowiązany jest uczynić to, gdy obwiniony da stosowne zabezpieczenie.

Jeżeli na środki zabezpieczające zezwolono przed wytoczeniem postępowania karnego, ten który żądał zabezpieczenia, winien w przeciagu dni ośmiu po wykonaniu owych środków uczynić wniosek o ściganie karne, w przeciwnym razie środki zabezpieczające mają być na wniosek obwinionego uchylone.

Tymczasowa ochrona patentowa.

§. 106.

Dozwolone jest wyłoczenie postępowania karnego także w tym razie, gdy na wynalazek nie-

prawnie używany, patent nie był wprawdzie jeszcze nadany ale tymczasem nastąpiły już dla niego w myśl §. 57 skutki nadanego patentu.

Jednakże przed nadaniem patentu wyrok nie może być wydany i środki zabezpieczające, w §. 105 wzmiankowane, nie mogą być użyte.

Pytania wstępne.

§. 107.

Jeżeli w toku postępowania karnego okaże się, że wyrok zależy od pytania wstępniego co do ważności lub skuteczności naruszonego patentu, Sąd karny ma prawo wydać decyzję także co do pytania wstępniego. Jeżeli zaś pytanie wstępne jeszcze przed rozpoczęciem się procesu lub w ciągu onegoż było wytoczone w Urzędzie patentowym w skutek wniosku strony dostatecznie uzasadnionego, Sąd karny może wyrok odroczyć aż do nadejścia prawomocnej decyzji co do pytania wstpniego, którą to decyzję wziąć należy następnie za podstawę wyroku.

W procesach o wdzierstwo, gdy zajdzie potrzeba wydania decyzji co do pytania wstępniego, sąd karny może zarządzić przesłuchanie na rozprawie głównej zawodowo - technicznych członków Urzędu patentowego jako biegłych. Członkowie Urzędu patentowego, którzy już współdziali w decyzji co do istnienia lub skuteczności patentu naruszonego, są wyłączeni od przesłuchania w przymowiecie biegłych.

Skutek decyzji sądowej co do pytania wstępniego ogranicza się tylko do dotyczącego przypadku karnego.

Wyroki, w których wydaje się orzeczenie co do pytania wstępniego, przesyła się Urzędowi patentowemu w wierzytelnym odpisie.

Skargi przed sędzią cywilnym.

§. 108.

Do skarg o wdzierstwo wytoczonych przed sędzią cywilnym (§. 96), stosowane być mają odpowiednio postanowienia §§. 98, 100, 102, 105, 106 i 107.

Prawo do wynagrodzenia szkody w myśl §. 103 służy pokrzywdzonemu przeciw każdemu, na kim cięży winowate wdzierstwo.

Chociażby na pozwanym nie ciążyła winy, pokrzywdzony ma prawo żądać od niego, żeby nabycie zgobaczenia się wydał.

§. 109.

Gdy na zasadzie ustawy niniejszej zakładane są przed sędzią cywilnego roszczenia do wynagrodzenia, winien tenże tak co do istnienia jak i co do wysokości szkody i tak samo co do istnienia i wysokości zgobaczenia się wydać decyzję według swobodnego zdania na ocenieniu wszystkich okoliczności opartego.

grodzenia, winien tenże tak co do istnienia jak i co do wysokości szkody i tak samo co do istnienia i wysokości zgobaczenia się wydać decyzję według swobodnego zdania na ocenieniu wszystkich okoliczności opartego.

Wdzierstwa w postępowanie upatentowane.

§. 110.

Jeżeli w skardze o wdzierstwo wytoczonej przed sędzią cywilnego, chodzi o wdzierstwo do wynalazku, którego przedmiotem jest wyrób nowego materyalu, każdy materyał tej samej jakości uważany będzie za wyrobiony według postępowania upatentowanego, dopóki nie będzie udowodnione, że rzecz ma się inaczej.

Wniosek o stwierdzenie.

§. 111.

Każdemu wolno postarać się o stwierdzenie decyzją, że płody, które chce wyrabiać, w obrębie wprowadzać lub używać, albo postępowanie, które zamierza stosować, nie są ani całkiem ani po części objęte żadnym patentem, który winien wyraźnie oznaczyć.

Ten wniosek o stwierdzenie podać należy piśmiennie w dwóch wygotowaniach do Urzędu patentowego, który ma wydać o nim decyzję w oddziale unieważnień. Do wniosku dołączyć należy w trzech egzemplarzach dokładne i wyraźne opisanie i rysunek dotyczącego przedmiotu lub postępowania.

Taki wniosek o stwierdzenie wysłosowany być może tylko przeciw jednemu patentowi i jego patentom dodatkowym i wytoczone względem niego postępowanie może tylko wtedy dalej być prowadzone, jeżeli posiadacz patentu nie może udowodnić, że przeciw wnioskodawcy toczy się jeszcze w sądzie skarga o wdzierstwo przez niego przed podaniem wniosku o stwierdzenie podana a tycząca się tego samego przedmiotu.

Postępowanie co do wniosku o stwierdzenie stosuje się według przepisów wydanych dla postępowania przy unieważnieniu z tą zmianą, że koszta sporu o stwierdzenie przed urzędem patentowym ponosić ma we wszystkich przypadkach wnioskodawca.

Do decyzji stwierdzającej przyszyć należy złożone przez wnioskodawcę opisanie i rysunek dotyczącego przedmiotu lub postępowania.

Decyzja prawomocna, że pewien wyrób lub postępowanie nie podпадa pod pewien patent, wyłącza wszelki krok sądowy posiadacza patentu przeciw temu, który wyjechał decyzję stwierdzającą o wdzierstwo co do wyrobu lub postępowania w orzeczeniu oznaczonym.

Odpowiedzialność ze środków zabezpieczających nieusprawiedliwionych.

§. 112.

Wyjednianie sądowych срокów zabezpieczających, które uznane zostaną później za nieusprawiedliwione, wkläda na wnioskodawcę obowiązek wynagrodzenia wszelkich szkód wyrządzonej takimi środkami trzecim osobom bez ich winy.

Jeżeli roszczenia do wynagrodzenia tych szkód dochodzone są przed zamknięciem postępowania o wdzierstwo, sędzia cywilny wydać ma o nich orzeczenie razem z decyzją w sprawie głównej. Przy oznaczaniu kwoty wynagrodzenia szkody należy mieć wzgląd na przepis §. 273 ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113 (Procedura cywilna).

Przywłaszczytelstwo patentowe.

§. 113.

Przywłaszczytelstwo patentowe popełnia:

1. kto przedmioty lub ich opakowanie opatruje takim oznaczeniem, i z takim oznaczeniem w obrót wprowadza, że to może dać powód do mylnego mniemania, jakoby przedmiotom tym lub sposobowi ich fabrykacji zapewniona była ochrona patentowa w myśl ustawy niniejszej;

2. kto w uwiadomieniach publicznych, na wieszonych tablicach, na kartach polecających lub w tym podobnych ogłoszeniach używa oznaczenia, mogącego dać powód do mylnego mniemania, że przedmioty tamże wymienione lub wymieniony tam sposób fabrykacji zostaje pod ochroną patentową w myśl ustawy niniejszej.

Przywłaszczytelstwo patentowe stanowi przekroczenie, które karać ma Władza polityczna podług przepisów ustawy przemysłowej, przyczem orzekać należy zawsze przepadek dotyczących ogłoszeń i opakowania opatrzonego oznaczeniem niezgodnym z przepisami, przepadek zaś samychże przedmiotów tylko wtedy, gdyby uchylenie uzurpowanego oznaczenia, w każdym przypadku zarządzić się mające, nie dało się wykonać bez zniszczenia wartości przedmiotów lub bez trudu tej wartości w przybliżeniu odpowiedniego. Jeżeli przestępca był w tych przypadkach posiadaczem już nieistniejącego patentu na te przedmioty, co do których udaje, że zostają pod ochroną patentową, karygodność jego działania zaczyna się dopiero od upływu roku po ustaniu ochrony patentowej.

V. Opłaty.

Wkupne i opłaty roczne.

§. 114.

Co do każdego patentu, jakotęż co do każdego patentu dodatkowego jednocześnie ze zgłoszeniem się, uiścić należy wkupne w kwocie 10 zł.

Nadto od każdego patentu uiścić należy stosownie do długości czasu, na który żąda się opieki patentowej opłatę roczną.

Takowa wynosi:

za 1 rok	20 zł.
2 "	25 "
3 "	30 "
4 "	40 "
5 "	50 "
6 "	60 "
7 "	80 "
8 "	100 "
9 "	120 "
10 "	140 "
11 "	180 "
12 "	220 "
13 "	260 "
14 "	300 "
15 "	340 "

Od patentów dodatkowych opłacić należy oprócz wkupnego, o ile nie są uznane za patenty samoistne (§. 14), za cały czas ważności opłatę roczną tylko raz, a to w kwocie 25 zł.

Opłaty roczne są, licząc od dnia ogłoszenia zgłoszenia w Dzienniku patentowym (§. 57), rok w rok z góry płatne i mogą być płacone za patent albo rocznie, albo za kilka, albo co 15 lat razem z góry w kasie Urzędu patentowego.

Opłatę roczną za pierwszy rok złożyć należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia zgłoszenia w Dzienniku patentowym (§. 57). Jeżeli nie będzie zapłacona w tym terminie, zgłoszenie się uważało będzie za cofnięte.

Opłaty roczne za 2. aż do 15 roku opłacić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po dniu płatności. Przy każdym po dniu płatności czynionym płacieniu tych należyszczeń rocznych, opłacić należy oprócz opłaty rocznej należyszczeń dodatkową w kwocie 5 zł.

Opłaty roczne wnosić może którakolwiek osoba w patencie interesowana.

Temu, który udowodni swoją bezzasobność, tudzież robotnikom, którzy dowodnie ograniczeni

są do zarobku z pracy, o ile proszą o patent dla siebie, jako sprawcy wynalazku, wkupne i opłata roczna za pierwszy rok patentowy lub też tylko pierwsza opłata roczna mogą być poczekane aż do upływu trzeciego miesiąca po płatności drugiej opłaty rocznej, jeżeli zaś patent gaśnie z początkiem drugiego roku, mogą być darowane.

Zapłaconego wkupnego nie zwraca się nigdy, pierwszą zaś opłatę roczną tylko w tym razie, jeżeli zgłoszenie się zostanie cofnięte przed dniem ogłoszenia w Dzienniku patentowym (§. 57), lub jeżeli patent, o który się zgłoszono, zostanie odmówiony, wszystkie zaś dalsze zapłacone opłaty roczne, które jeszcze nie były płatne, zwraca się, jeżeli posiadacz zrzeka się patentu, gdy się mu go odbiera lub unieważnia.

Po trzech latach od wejścia ustawy niniejszej w wykonanie Minister handlu może w porozumieniu z Ministrem skarbu zarządzić zniżenie lub podwzyszezenie wkupnego, aż do 50 procentów ich teraźniejszego wymiaru.

Zmiana opisu.

S. 115.

Każda późniejsza zmiana opisu, która w myśl §. 52 ma być uczyniona na prośbę zgłosiciela lub jego następcy prawnego, podlega opłacie w kwocie 5 zł.

Opłaty od postępowania.

civ. 116.

Złożyć należy jednocześnie z podaniem:

1. zażalenia (§. 63) opłatę w kwocie	10 zł
2. wniosku o cofnięcie, unieważnienie lub odsądzenie (§. 67) opłatę w kwocie	25 ,
3. odwołania się (§. 87) opłatę w kwocie	25 ,
4. wniosku o stwierdzenie (§. 111) opłatę w kwocie	20 ,
5. prośby o wpis przeniesienia do rejestru patentowego opłatę w kwocie	10 ,
6. prośby o wpis:	
a) licencyi dobrowolnie udzielonej (§§. 20 i 21) do rejestru patentowego opłatę w kwocie	10 ,
b) licencyi przymusowej (§. 21) przez Urząd patentowy udzielonej do rejestru patentowego opłatę w kwocie	5 ,
7. prośby o adnotację sporu (§. 25) opłatę w kwocie	5 ,

Gdyby opłaty nie złożono, uważa się żądania za nie byłe.

Oplatę od zażalenia (1) zwraca się w całości jeżeli zażalenie uznane będzie za usprawiedliwione. Z opłat oznaczonych pod 2, 3 i 4 zwraca się 15 zł., jeżeli wniosek lub odwołanie się zostały odrzucone, lub jeżeli postępowanie zostało wstrzymane a w obu tych przypadkach nie przyszło do rozprawy ustnej.

Opłaty steplowe.

S. 117

Dokumenty patentowe na zasadzie ustawy ni-
nieszej wygotowane, są wolne od opłaty stęplowej.
Zresztą co do wszystkich innych podań i wygo-
tań zatrzymują moc swoją istniejące postanowienia
ustawy o stęplach i należytościach.

Uwołnienie od należytości.

S. 118.

Ten, który udowodni swoją niezasobność, ja koteż robońcy, zmuszeni dowoźnie przestawiać na swoim zarobku, mogą być uwalniani od opłaty na leżytości w myśl §§. 115 i 116, l. 1, 2 i 3 przy padających.

W tym względzie, jakoteż co do dozwolonego w §. 114 odroczenia i darowania wkupnego i opłaty za pierwszy rok decyduje ostatecznie prezydent Urzędu patentowego.

VI. Postanowienia przejściowe.

2, 112.

Dla przywilejów, które aż do dnia wejścia ustawy mniejszej w wykonanie były już udzielone, lub o które aż do tegoż dnia proszono, zatrzymują nadal moc swoją postanowienia patentu cesarskiego z dnia 15. sierpnia 1852, Dz. u. p. Nr. 184, a według okoliczności ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 191.

S. 120

Prośby o przywileje, co do których w dniu wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, przywileje żądane na zasadzie patentu cesarskiego z dnia 15. sierpnia 1852, Dz. u. p. Nr. 184 nie zostały jeszcze nadane, mogą być na prośbę petentów wcześnie podaną i po uzupełnieniu onychże, gdyby było potrzebne, wzięte pod rozpatrzenie według ustawy niniejszej. W przypadku tym, prawo pierwszeństwa służy zgłoszonym wynalazkom, o ile ich opisy czynią zadość wymaganiom §. 12 rzeczonego patentu cesarskiego, od chwili podania pierwotnej prośby.

Przy badaniu nowości w myśl §. 3 ustawy niniejszej, oceniać należy nowość podług tej chwili nabycia pierwszeństwa. Kwotę taksy od przywileju, razem z prośbą o przywilej złożoną, uzupełnić należy do patentów nadać się mających w skutek takich prośb, do wysokości wkupnego i odpowiedniej opłaty rocznej w §. 114 ustanowionej, a to w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia opisu w Dzienniku patentowym, w przeciwnym razie prośba byłaby uważana za eo niętą. W przypadku tym zwrócić należy patentowi złożoną taksę od przywileju po stracienniu wkupnego w kwocie 10 zł.

§. 121.

Posiadaczowi przywileju uzyskanego na zasadzie patentu cesarskiego z dnia 15. sierpnia 1852, Dz. u. p. Nr. 184 wolno prosić o przemienienie przywileju na patent według ustawy niniejszej.

W przypadku tym wynalazek podlega przepisomu w ustawie niniejszej postępowaniu co do badania wstępnego i zapowiedzi, przyczem za chwilę zgłoszenia wynalazku uważa się chwilę, od której przywilejowi służy prawo pierwszeństwa.

Co do takich przemian patentowych odpada uiszczenie wkupnego, jeżeli prośbę o przemianę podano w przeciągu roku od dnia wejścia ustawy w wykonanie.

Czas trwania przywileju, który już upłynął, potrąca się przy wymierzaniu czasu trwania patentu przemienionego.

Co do płatności i wysokości opłaty rocznej decydującym jest pierwotny dzień nadania przywileju.

Taksy roczne, za przemieniony przywilej z góry zapłacone, jednak jeszcze nie płatne, uzupełnić ma posiadacz przemienionego patentu, z pominięciem rejestrowego, wtedy, gdy odpowiednia opłata roczna stanie się płatną, do kwoty opłaty rocznej, która stała się płatną. Jeżeli przywilej taki nadany był pierwotnie w Węgrzech, w takim razie rejestrowe z góry zapłacone, lecz jeszcze nie płatne,

uzupełnić należy do kwoty płatnej opłaty rocznej. Zaniechanie tych uzupełnień równa się zaniedbaniu zapłacenia opłaty rocznej.

§. 122.

Ustawa niniejsza nie narusza praw nadanych na mocy koncesji posiadaczom koncesjonowanych przez Władzę agencji przywilejowych do wyjedynowania i odprzedawania przywilejów.

Ich wpis w rejestr rzeczników patentowych uprawniający do zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych w myśl ustawy niniejszej czyni się jednak zawsze od dopełnienia warunków przepisanych pod tym względem w §. 43, przyczem Urząd patentowy ma prawo zwalniać w przypadkach na względzie zasługujących od udowadniania świadectwami z egzaminów odpowiedniego technicznego uzdolnienia, jakoteż od dwuletniej praktyki u rzecznika patentowego tutejszokrajowego i od złożenia egzaminu z prawa patentowego.

§. 123.

Powyższa ustawa patentowa wchodzi w wykonanie w dniu, który ustanowiony będzie rozporządzeniem Ministra handlu i Ministra sprawiedliwości, najpóźniej zaś od pierwszego dnia trzeciego roku kalendarzowego, który nastąpi po ogłoszeniu.

§. 124.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi handlu, Mojemu Ministrowi sprawiedliwości, Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych, Mojemu Ministrowi skarbu, Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty i Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Wiedeń, dnia 11. stycznia 1897.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Glanz r. w.

Gleispach r. w.

Biliński r. w.

Gautsch r. w.

Ledebur r. w.